

Надежда

Н.Пахмутова / А.Добронравов

Светит незнакомая звезда.
Снова мы оторваны от дома.
Снова между нами города,
Взлётные огни аэродромов.
Здесь у нас туманы и дожди,
Здесь у нас холодные рассветы.
Здесь на неизведанном пути
Ждут замысловатые сюжеты.

Надежда - мой компас земной,
А удача - награда за смелость.
А песни довольно одной,
Чтоб только о доме в ней пелось.

Ты поверь, что здесь издалека
Многое теряется из виду,
Тают грозовые облака,
Кажутся нелепыми обиды.
Надо только выучиться ждать,
Надо быть спокойным и упрямым -
Чтоб порой от жизни получать
Радости скупые телеграммы.

Надежда - мой компас земной,
А удача - награда за смелость.
А песни довольно одной,
Чтоб только о доме в ней пелось.

И забыть по-прежнему нельзя
Всё, что мы когда-то не допели,
Милые усталые глаза,
Синие московские метели.
Снова между нами города,
Жизнь нас разлучает, как и прежде.
В небе незнакомая звезда
Светит, словно памятник надежде.

Надежда - мой компас земной,
А удача - награда за смелость.
А песни довольно одной,
Чтоб только о доме в ней пелось.

תקווה

נ.פחמוטובה / א.דוברונרוב

כוכבים עלינו מאירים.
התרחקנו מהבית שלנו,
שוב אורות הנמלים זרים
וערים שמפרידות אותנו.
כאן אצלנו בוקר מעורפל,
כאן שנה שלמה גשמים ושלג,
כאן בכל מחיר מכין גורל
עלילות לאורך כל הדרך.

תקווה היא מצפן לעתיד
ומזל הוא הפרס על אומצנו.
וזמר יספיק רק יחיד
שבו נאמר על ארצנו.

תאמין כי כאן במרחקים
נאבדו דברים קטנים של פעם,
עננים שחורים מסוערים,
עלבונות נראים חסרי הטעם.
אז צריך לדעת לחכות
ולהיות שקטים ועקשנים -
כדי שנקבל בשורות טובות
מחיינו הקמציניים.

תקווה היא מצפן לעתיד
ומזל הוא הפרס על אומצנו.
וזמר יספיק רק יחיד
שבו נאמר על ארצנו.

ונזכור ת' שירינו עד מאוד -
אלה שלא שרנו בינתיים,
ת' העיניים כה נאהבות
וסופות שלגים כתכול שמיים.
מפרידות ביננו שוב ערים.
גורלנו מרחק אותנו.
הכוכב שלנו בשחקים
כסימן תקווה זורח לנו.

תקווה היא מצפן לעתיד
ומזל הוא הפרס על אומצנו.
וזמר יספיק רק יחיד
שבו נאמר על ארצנו.

